

МАЛЯТКО

Журнал ЦК ЛКСМУ для дошколят № 5 травень 1969

ТРАВНЕВА ПІСЕНЬКА

Написала Тамара КОЛОМІЄЦЬ
Малював Генріх УМАНСЬКОГО

В травні все навкруг співа-
І дерева, і трава,
Соповейки по лісах,
Жайворінки в небесах,
І весела дітвора
Копи нашого двора.
Зустрічають всі вони
Свято сонця і весни.

У ПОВІНЬ

Розказав Анатолій КОСАР
Намалював Микола ПШІНКА

Якось на 1-ше Травня робітники водокачки Рубльово запросили Леніна до себе в гості. Ілліч охоче згодився. Сів із Надією Костянтинівною в автомобіль — поїхали.

На небі ні хмаринки. Сонечко ласаво пригріває. Легенький вітерець обличчя ніжить. А довкруги така краса — очей не відведеш. Коли це доїждять вони до річки Рубльовки, що на пів водокачка стояла. А там — повінь. Весняна вода з берегів вийшла. Луки затопила. Поверх містка вирує. Шофер Гіль машину зупинив. Головою похитав.

— Ні, — каже, — переїздити небезпечно. Коли б лиха не склалося.

— А ви не хвилюйтеся, не хвилюйтеся, товаришу Гіль, — заспокоює його Володимир Ілліч.

Вийшов він з автомобіля. Роззувся й через місток убрів.

З того берега люди біжать. Руками махають. Заждять, мовляв! А Ілліч ніби й не чує. Дійшов до крайньої хати. Присів на лавочку. Дістав посовичка. Ногі витер. Озувся. — Це нічого, — каже, всміхаючись, до робітників, що оточили його. — Мені в сибірському засланні часто випадало річку вбріда долати.

Допомогли робітники Надії Костянтинівні місток перейти і повели дорогих гостей у дім. Довго тривала там шира розмова — і про свято всіх трудящих 1-ше Травня, і про те, чим живе молода Країна Рад, і як захищати її од ворогів та відбудовувати. Слухали люди Ілліча. Боїлися, щоб і словечка не пропустити, і радісно й світло ставало їм на серці.

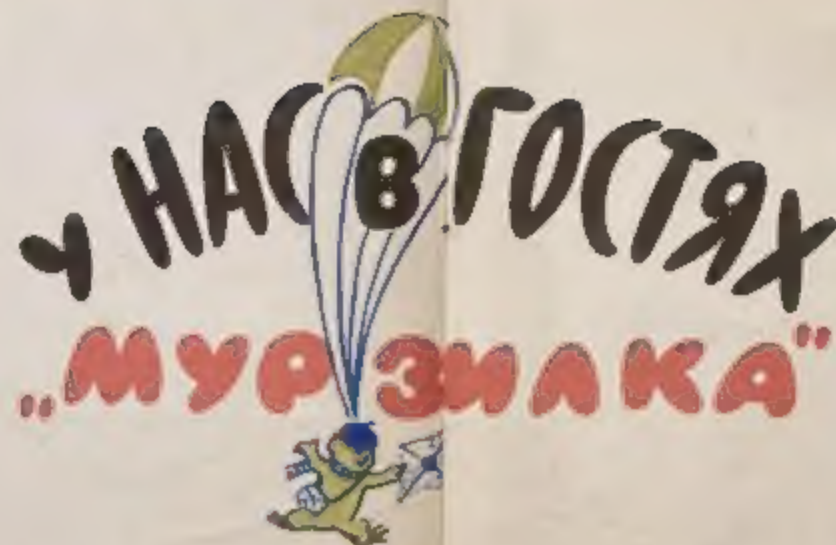
Намалював Євген РАЧОВ

ХОДИМО НА БАРХАН

Написав Михайло СЛАДКОВ

У тайзі лякають дітей:
— Не йди в хащі — там вовк!
У пустелі лякають дітей:
— Не йди на бархан — там змія!
Біля моря лякають дітей:
— Не пливи на глибину — там акула.
А діти не слухають — йдуть. Бо
там і вовк, і змія, і акула. І ще ба-
гато-багато дечого!

МУРЗИЛКА — ЧЕМПІОН

РОЗМОВА З КОТОМ

Вірш Володимира ЛЕВАНДОВСЬКОГО

— Чом ти чорний був, як ніч?
— Бо я лазив спати в піч.
— А чому ти побілів?
— Бо з горшка сметану їв.
— А від чого сірий став?
— Пес в пилюці обкачав.
— А насправді ти який?
— Я — рябий.

ЇЖАЧОК

Заказав Віктора СТОРОЖЕНКА

Дивовижний їжачок
На вікні
У відречку сидить
Дань при дні.
Не лишає підвіконня
Ні на мить,
Ніжки в землю
заховає —
Спить і спить.

Намалював Юрій ВАСИЩЕВ

Малюнок Юрія ФЕДОРОВА

ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

Миколай Коцюбинський
Вірші Дмитрия Шестова

Простянувся Дмитрик, вибів підстрибав у вітальню й зупинився: його дідуся і впізнати не можна! Став ніби вищий, молодший. У святковий востром прибрався. А на грудях ордени й медалі блиснуть.

— Який ти, дідушко, гарний! — захоплено вигукнув Дмитрик. — Ти на свято зібрався!
— Звичайно, Дмитрику. Сьогодні День перемоги над фашистами. Щороку в травні ми відзначаємо це свято. То ж швиденько одягайся, підеш зі мною...

Коли вони з букетом польових вишш на вулицю, скрізь майоріли прапори, транспаранти. І люди всі були схвильовані, збуджені. Дмитрик з дідусям поминули майдан і опинилися на рівній, рівній алеї. В кінці її між зеленого віття стрімко здіймався в небо гранітний обеліск. А біля його підніжжя, на магнілі Мавіданого садата, палакатів вічний вогонь. До обеліска підходили люди і клали, і клали нові квіти.

Дмитрик, що весело щабатав усю дорогу, притих. Москва і дідуся. Йому згадалися важкі бої з ворогом, вірні друзі, з яких мало-вго вартує додому...

Дмитрик пригорнувся до дідусявої руки, що тримала польовий, й тихо сказав:

— Дідушко, маюна, в поладу квіти!

І тені букетни польових лік поруч думаних нарцисів, бузку, фіалок і пламенів червоно, як вічний вогонь.

МАКСИМКО-ПРИКОРДОННИК

Микола Миколайович
Микола Гайдар

Вчорні. Іде Максимко з дитсадка додому. Йде, тільк своєю доганяє. Аж із провулка на-встріч йому — гурт людей. Попереду висо-ний дядько із зв'язаними руками. Насупле-ний тиний, голову погнув. А по обидва боки — прикордонники з застави. Автомати стиснувають і Рвкс на ремінці ведуть.

Стає Максимко. З подиву рота розирне. «Що ж воно таке? — думас. — Ян я в се-дочок шов, цей дядько з лісу другого де-дю на плечак ніс. А тепер він один, і його зв'язаного ведуть».

Не атерпіє Максимко, гукнув:

— А де ж той, що ен ранком на барані несли?

Дядько із зв'язаними руками тільки люто зиркнув на Максимка, а прикордонники аж зупинилися.

— Е-е, то він, голубчик, на сам був!

— За мною! — наказав командир.

Кілька чоловік відокремились од гурту й разом із Рвксом подалось назад.

— Бувай, хлопче, — на ходу кинули вони Максимкові. — Спасибі тобі велике. Ми ще зустрінемось...

А за кілька днів у дитсадок завітали із за-стави гості. Ласощі принесли, гостинців. Максимкові автомата подарували. Гарного таного, наче справжнісінького.

— Бери, — кажуть, — Максимку, та пиль-ний кордон іще краще. Бо янби не ти, то й не дізналися б ми, що шпигун шпигуна на плечак ніс. Скитрували порушників. Ду-мали — тільки один слід через болото від них лишиться. А ти й допоміг їзній секрет розгадати. Молодець! Рости здоровий!..

І Максимко росте. І прикордонником мріє бути.

САМА В ХАТІ

Вірш Анжели ЗІЯСТКІВСЬКОГО

Кошенятко чеше вуса
Лапками двома.
На базар пішла матуся,
В хаті в сама.
Вмиюсь чисто, вмиюсь біло
І тоді візьмусь за діло.
Підмету гарненько в хаті.
Молока дам кошеняті.
Своє ліжко застелю,
Квіти в горщику поллю,
Заплету я
Кіски русі
І чекатиму матусі.

Ілюстрація Вячеслава ЛЕГКОБИТ

КОМУ ЗАЗДРЮ

Вірш Ірини БІЛИК

Заздрю кошеняткам —
Бігай, не взувайся.
Заздрю гусеняткам —
В сажавах купається.
Тільки я не заздрю
Кізці й козеняті —
Цілий день у лузі
До кілка прип'яті.

Переклад з української
Галина СВІТЛИЧЕНКО

КАЧАТА

Вірш Гречки БОЯКА

Ми качата молоді
Виростаєм на воді.
Пірнаємо, купаємось,
За рибками ганяємось,
Свіжу ряску їмо,
Чисту воду п'ємо...

ПЕСИК І СОНЦЕ

Казка Іри ХЕРШКОВОЇ

Перекладає Ольга СМІХОВИЧОВА

СПАВ У . Коло СТОЯЛА З ВО-
ДОЮ. Побачило ВОДУ ТА Й ВИПИЛО. Прокинув-
ся . Виліз із . Аж ПОРОЖНЯ.
Коли це підходить . „Ти мою воду випив?“ —
ШАРПНУВСЯ . „Ні, — каже . — У МЕНЕ ЦІЛИЙ
 Е“. Тоді ДО : „Може, ти?“
ОБРАЗИВСЯ. ТА В . ІЗ ВИСОКОГО ОБІЗВАЛАСЯ
: „То КОЛО ТВОЄЇ ПОРАЛОСЬ“. БАЧИТЬ
 НА ЧЕРВОНА ВИСИТЬ. УХОПИВ-
СЯ ЗА МОТУЗОЧОК — І ПІДНЯЛА ЙОГО АЖ ДО
„Я ВЕРНУ ТОБІ ВОДУ“, — СКАЗАЛО . І ВРАЗ ПІШОВ
ЗРАДІВ . І . І . І .
— УСІ ПОРАДІЛИ...

РОЗДИВИСЬ І РОЗКАЖИ

Малюнки Віктора КАВУНА

Посадила я в себе під вікон-
цем яблуньку. Поливаю, доган-
даю її. Яблукоч соковитих спо-
діваюся.
Нагадав мою яблуньку мете-
лі плодоярки. «Ось ми зараз
біля неї «пожаримо». Ячюк на-
кладаю, гусюнь виплодити.
Не буде яблук». Лишенько, що
ж робити? Тут на поміч і при-
йшли мої друзі. Вдень — сон-
ні, дестівка, вночі — кажани.
А павучок та жабка і пади, і
вночі духавалих аорогів пошати.
А я ще й банку з яблуниним
компотом на топілю повила.
Метелі плодоярки зачули дух
яблук — і туди! Летіть, дестіть.
А щоб не пернузи, була, я на-
стоянкою березового листя яб-
луньку обприскаю.

Зацало моє деревце ро-
зито, пахуче. Й віконце
розчовина, нехай пахоні
йдуть. А мухам до хати —
паси! Он бачите, на ар-
цілку бузина, черешня.
Дуже не люблять їхню
явту і мухи, і пави, і миші
й таргани. — Геть такані.
Он і добре. Я саме так і
люблю. А як ви доглядаете
за своїм садом? Напишіть
мені!

Катюшка

Катюшка

A drawing of four children holding hands in a circle. Above them is a banner with the word 'ИЗДАНИЕ' written on it. The children are wearing colorful dresses and holding small flags or flowers.

A child's drawing of a night scene. On the left is a tall, purple house with a yellow, dotted roof. To its right is a smaller, yellow house. In the center, a yellow star is mounted on a pole. To the right of the star, a figure with a grey head and a yellow body is holding a yellow bowl. The background is dark, and the foreground is filled with a pattern of yellow and white dots, suggesting a ground covered in light or a field of flowers. The drawing is signed 'Jenny M. Kniss' in the bottom right corner.

Индекс 74304
Обладатель
Отдел МАШИНОСТРОИТЕЛЯ
Макет Вячеслава ЛЕГКОБИТА
«МАЛЮТКА» Журнал ЦК
ЛКСМУ для детей дошкольного воз-
раста (на украинском языке)
Редакция: коллегия: В. С. СЛІЗНЕЦЬ,
Г. П. БОЯКО, Э. В. ВОЛКОВИЧ-
СЕНА, А. І. ГРИГОРУК (ответ-
ственный секретарь), В. Ф. ГУЗБА,
В. Е. КАРАСЬОВА, Р. Ф. ЛІПАТОВ,
Ф. Ю. МАНИВЧУК, Т. С. ПЕТРУСЕНКО,
С. К. ТЕТЬОРА, Л. М. ПИСЬМЕННА,
О. Л. РЕБОНКЕЧ (технический редактор),
А. Д. ФІЛІПЕНКО, Г. В. ДИУТОВИЧ.
Художник-редактор О. І. МІКОРА.

Рін видання десятий, № 1 (1973)
Виданнями ЦК ЛКСМУ «Малютка»
Адреса редакції: Київ (Україна), 20
Телефони: 24-31-81, 24-72-61, 24-80-82.
Розсилка по території України: 12 раз
15 коп. Згідно до малярів 20 15 00 в
Підприємств до друку 215 00 в Формат
листів 84×106. Формат аркушів 4
120×160 друку аркушів 120 000 аркушів
21. Тираж 625 000 прим. Зам. літ.
Виданнями і змінами до друку
«Малютка» Україна. Київ-40,
Будинок літературного просвіти, 94